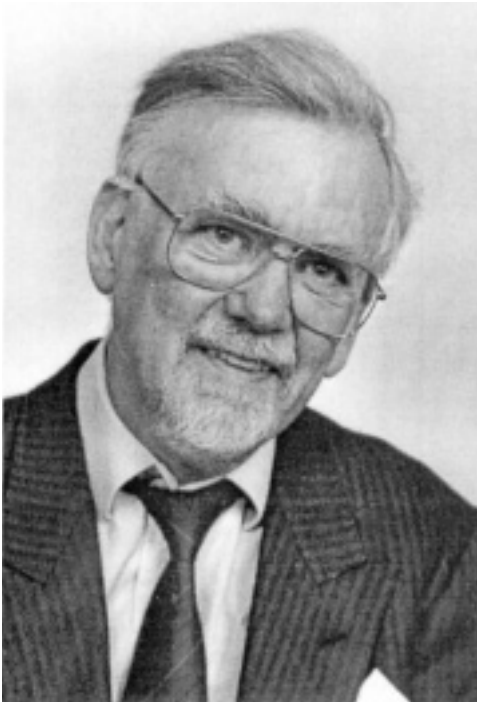

Aktuelt

Johannes Erritzøe æresdoktor

Titlen som æresdoktor er en hædersbevisning for en livslang videnskabelig indsats. Den tildeles normalt personer uden for de traditionelle forskningsmiljøer som, mod alle odds, har kunnet præge udviklingen inden for et forskningsfelt. Johannes Erritzøe (vel mest kendt som Johs) er måske ikke så kendt i det danske ornitologiske miljø, men det siger egentlig mere om ornitologiens orientering herhjemme end om Johs' indsats. Han er elev af den gamle skole, hvor ornitologien byggede på samlinger, og som bekendt har dansk – og for den sags skyld europæisk – ornitologi i lang tid vendt blikket i andre retninger. Det er derfor ikke så underligt, at Johs fik sin æresdokortitel i USA, nærmere bestemt universitetet i Fairbanks, Alaska, hvor han blev indstillet af professor Kevin Winker. I USA er man nemlig, modsat i Europa, 'kommet sig' efter 60ernes modstand mod indsamling og den

ensidige fokusering på økologi og adfærdsbiologi. Man har erkendt, at det stadigvæk er nødvendigt at opbygge samlinger med veletiketterede skindlagte fugle. Og derfor værdsætter man også Johs' indsats, som sætter en ny standard på området.

Johs startede sin karriere på Zoologisk Museum i København. Men efter en tid indså han, at den tid var forbi, hvor museerne brugte professionelle samlere, hvorefter han begyndte at udstoppe for private. I en årrække havde han Danmarks største konservatorværksted i København, og senere blev han leder for Tysklands største virksomhed af denne art, indtil han etablerede sig i Taps Gamle Præstegård.

Konservatorarbejdet er et krævende håndværk. Det forudsætter bl.a., at man ligesom feltornitologerne har fornemmelse for arternes 'jizz', og at man kan konkretisere fornemmelsen og derigennem gøre den døde krop levende. Men Johs' arbejde rækker langt ud over normal konservatorsnilde, idet han desuden har opbygget betydelige samlinger af skindlagte fugle. F.eks. en samling med ca 1000 danske Gråspurve. Det måske mest unikke i den forbindelse er her hans omhyggelige etikettering og katalogisering, hvor der ud over de basale indsamlingsdata noteres dødsårsag, kondition, maveindhold, samt de enkelte organers tilstand og vægt. Disse data har dannet grundlag for mange af hans 53 videnskabelige artikler og ikke mindst hans omfattende samarbejde med Anders Pape Møller omkring asymmetri som indikator for immunforsvar og 'fitness'.

Johs blev medlem af DOF i 1947 og er i dag aktiv i DOF-Sønderjylland samt redaktør af anmeldelserne i DOFT. Derudover har han en særdeles omfattende korrespondance med ornitologer i hele verden. I 1998 udgav han en monografi over pittaer, der med stor nøjagtighed sammenstiller verdenslitteraturen om disse fugle, men også inddrager originalt materiale baseret på skind og observationer af fangenskabsfugle (anmeldelse i DOFT 93: 182, 1999). Senest har han skrevet kapitlet om pittaer i *Handbook of the Birds of the World* og er i gang med en monografi om alle verdens gøge. Mere om Johs' virke kan ses på hjemmesiden www.birdresearch.dk.

Jon Fjeldså